

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 8 października 1938r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon Chorzów 409 11.

TREŚĆ

1) Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej o sposobie odgradzania posiadłości i działek. 2) Obwieszczenie Naczelnika Okręgu Urzędowego Nowy Bytom w sprawie nadania drodze charakteru publicznego.	3) Obwieszczenie w sprawie cholery drobin. 4) Zarządzenie policyjno-weterynaryjne w sprawie zwalczania pryszczycy w powiecie świętochłowickim. 5) Obwieszczenie w sprawie pryszczycy.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o sposobie odgradzania posiadłości i działek.
(Dz. Ust. Śl. nr. 16, poz. 31).

Na podstawie art. 408 pkt. 13, art. 416 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) i art. 3 ust. (7) ustawy z dnia 10. III. 1938 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Śl. Nr 7, poz. 17) Śląska Rada Wojewódzka zarządza co następuje:

I. Ogrodzenia w miastach i osiedlach, w których obowiązują przepisy policyjno-budowlane dla gmin miejskich.

§ 1.

(1) Poszczególne posiadłości i działki powinny być odgraniczone od ulic, dróg publicznych oraz placów publicznych ogrodzeniem przewidywanym o wysokości nie przekraczającej 2,5 m.

(2) Ogrodzenie, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych niżej w § 2, może być wykonane w postaci niskiego krawężnika lub poziomych prętów metalowych, bądź barier drewnianych albo zastąpiane przez żywoplot czy inne założenia ogrodnicze.

(3) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza, powołana do udzielenia pozwolenia na budowę, może zezwolić na zastosowanie ogrodzenia pełnego, o wysokości przez nią określonej.

§ 2.

(1) Przy głównych arteriach komunikacyjnych, biegnących szlakiem dróg państwowych i wojewódzkich, powinno być stosowane lekkie ogrodzenie bez podmurówki, dające się łatwo usunąć.

(2) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza powołana do udzielenia pozwolenia na budowę, może zezwolić na odstąpienie od przepisu zawartego w ust. (1).

§ 3.

(1) Wysokość podmurówki ogrodzenia nie może przekraczać 1 m.

(2) Podmurówka i inne murowane części ogrodzenia powinny być wykonane z kamienia w stanie naturalnym lub obrobionym po kamieniarsku, z betonu, zacieranego na mokro i w ogóle z kamienia sztucznego albo z cegły.

(3) Podmurówka i inne murowane części ogrodzenia z cegły powinny być wykonane z trwałej cegły lub otynkowane albo wyłożone kamieniem w stanie naturalnym, łupanym, bądź obrobionym po kamieniarsku, albo licówką.

(4) Malowanie podmurówki i innych części murowanych ogrodzenia, wykonanych z kamienia naturalnego lub wyłożonych trwałą licówką, jest zabronione.

(5) Przy zastosowaniu zabarwienia otynkowanych części ogrodzenia należy je uskutecznić przez wmieszanie farby do zaprawy.

§ 4.

(1) Metalowe części ogrodzenia należy grafitować lub malować w barwach ciemnych, jak kolor grafitu, ciemnogrnatowy, ciemnozielony itp., o ile te części nie są wykonane z metalu nierdzewiącego, albo ich powierzchnie nie są utrwalone przez złączenie w ogniu lub w inny odpowiedni sposób.

(2) Ogrodzenie z drzewa powinno być wykonane ze sztachet heblowanych i pomalowane olejno lub inną trwałą farbą na kolor, harmonizujący z krajobrazem oraz z kolorem sąsiednich ogrodzeń i budynków, o ile kolor ten nie szpeci otoczenia.

(3) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza powołana do udzielenia pozwolenia na budowę, może pozwolić na odstąpienie od przepisów ust. (1) i (2), a w szczególności na pozostawienie drzewa w ogrodzeniu w kolorze naturalnym, ewentualnie z zastrzeżeniem pewnych warunków.

§ 5.

(1) Ogrodzenie i odgraniczenie o których mowa w § 1 ust. (1) i (2), powinny być wykonane w jednakowej wysokości i jednolitym typie dla ulicy, drogi lub placu albo ich części, przedstawiających element wyraźnie wyodrębniający się z całości, poza tym powinny odpowiadać charakterowi otoczenia i nie powinny powodować zszpecenia otoczenia albo krajobrazu.

(2) Sposób budowy, zarys, kolor oraz wysokość ogrodzenia, o ile nie zostały ustalone w prawnym planie zabudowania, ustala dla całej ulicy, drogi lub placu albo ich pewnego odcinka właściwa władza policyjno-budowlana, określona w art. 385, 388 lub 389 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli.

§ 6.

(1) Niezabudowane place budowlane za zgodą władzy, określonej w art. 385, 388 lub 389 powołanego w § 5 rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej, mogą być odgraniczone od ulicy prowizorycznym pełnym ogrodzeniem z drzewa o wysokości, wynoszącej co najmniej 1,8 m i co najwyżej 2,5 m.

(2) Ogrodzenia, o których mowa wyżej w ust. (1) powinny odpowiadać warunkom określonym w § 4.

(3) Nad ogrodzeniem może być zastawane zabezpieczenie z drutu, umieszczone nie niżej, niż na wysokości 2 m ponad poziomem chodnika, a gdy nie ma chodnika, ponad poziomem otaczającego terenu. Władza może zażądać umieszczenia takiego zabezpieczenia w sposób niewidoczny od strony arterii komunikacyjnej lub placu publicznego.

§ 7.

Bramy i furtki w ogrodzeniach powinny być otwierane w kierunku nieruchomości lub działek

§ 8.

(1) Ogrodzenia pomiędzy poszczególnymi posiadłościami i działkami powinny być przewiewne o wysokości nieprzekraczającej 2,50 m.

(2) W razie, gdy ogrodzenie jest wzniesione na podmurówce wysokość podmurówki nie może przekraczać 1 m.

(3) Nad ogrodzeniem może być urządzone zabezpieczenie z drutu, umieszczone nie niżej, jak 2 m nad poziomem terenu.

(4) Części ogrodzenia, widoczne z ulic, dróg, placów publicznych i szlaków turystycznych powinny być dostosowane pod względem konstrukcji i wyglądu do ogrodzenia przy tych ulicach, placach i drogach.

§ 9.

Zabrania się budowania ogrodzeń w sposób zagrażający bezpieczeństwu życia i zdrowia ludzkiego oraz zwierząt domowych. W szczególności zabrania się pokrywania powierzchni murowanych części ogrodzeń — bitym szkłem.

II. Ogrodzenia w osiedlach, w których obowiązują przepisy policyjno-budowlane dla gmin wiejskich.

§ 10.

Poszczególne posiadłości i działki położone w obrębie osiedli, oraz zagrody znajdujące się poza obrębem osiedli, mieszczące budynki mieszkalne lub gospodarskie, powinny być odgraniczone od dróg publicznych ogrodzeniem o wysokości, wynoszącej co najmniej 1 m i co najwyżej 2,5 m.

§ 11.

(1) Ogrodzenia, o których mowa w § 10, powinny być wykonane ze sztachet metalowych lub drewnianych, z siatki drucianej, z plecionki drewnianej, w postaci barier poziomych, z muru wykonanego z kamienia naturalnego łupanego lub obrobionego po kamieniarsku, z muru otynkowanego, wreszcie z betonu zacieranego na mokro. Ogrodzenia mogą być zastąpione przez żywopłot albo inne założenia ogrodnicze.

(2) Władza określona w art. 389 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli może zezwolić na zastosowanie ogrodzenia lub odgraniczenia określonego w § 1 ust. 2.

§ 12.

(1) Ogrodzenie w postaci muru z cegły powinno być otynkowane.

(2) Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do ogrodzenia, wykonanego z trwałej cegły lub obłożonego kamieniem albo licówką.

§ 13.

(1) Zabezpieczenie metalowych części ogrodzenia powinno być uskutecznione w sposób określony w § 4 ust. (1).

(2) W razie użycia drzewa do ogrodzenia, drzewo może być pozostawione w kolorze naturalnym, albo impregnowane (np. carbolineum) albo malowane farbą olejną lub inną trwałą farbą bez połysku.

(3) Do malowania nie wolno używać kolorów rażących i o barwie zimnej, a w szczególności nie wolno używać barw: czerwonej, niebieskiej, jasno-zielonej, jasno-żółtej, białej.

§ 14.

Przy malowaniu ogrodzeń z murów mają być zastosowane przepisy § 3 ust. (4) i (5).

§ 15.

Sposób budowy i wygląd ogrodzeń w całym osiedlu powinien być jednolity dla ulicy, drogi lub placu albo ich części, przedstawiających element wyraźnie wyodrębniający się z całości; poza tym powinien odpowiadać otoczeniu i nie powinien powodować zszpecenia otoczenia albo krajobrazu.

§ 16.

Części ogrodzeń pomiędzy posiadłościami widoczne z dróg publicznych i szlaków turystycz-

nych powinny być dostosowane pod względem konstrukcji i wyglądu do ogrodzeń przy drogach publicznych.

§ 17.

Przy budowie ogrodzeń, przewidzianych w §§ 10—16, mają zastosowanie przepisy § 9.

III. Ogrodzenia w gminach wiejskich o charakterze miejskim.

§ 18.

Przepisy wymienione w §§ od 1—9 mają zastosowanie w obrębie następujących gmin wiejskich:

Strumień, Aleksandrowice, Bystra, Chybie, Czechowice, Dziedzice, Jaworze, Kamienica, Nikuszowice, Stare Bielsko, Brenna, Golezów, Istebna, Ustroń, Wisła, Zebrzydowice, cały powiat katowicki z wyjątkiem gmin: Bańków, Kłodnica, Przełajka, Pawłów, powiat lubliniecki: Kalety, Koszęcin, powiat pszczyński: Goczalkowice-Zdrój, Łaziska-Górne, Murcki, Orzesze, Panewnik, Piotrowice, Tychy, powiat rybnicki: Czerwionka, Jastrzębie-Zdrój, Knurów, Pszów, Radlin, Rydułtowy, powiat tarnogórski: Lasowice, Nakło, Radzionków, Sowice, Świerkłaniec, **cały powiat świętochłowicki.**

IV. Przepisy końcowe.

§ 19.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z przepisami tego rozporządzenia.

(3) Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do nieruchomości państwowych, kolejowych oraz użytkowych przez władze wojskowe.

§ 20.

(1) Istniejące ogrodzenia, z wyjątkiem przypadków określonych niżej w ust. (2), powinny być dostosowane do przepisów rozporządzenia niniejszego w terminie, ustalonym przez właściwe władze budowlane, najpóźniej jednak:

a) ogrodzenia na posiadłościach i działkach zabudowanych: w gminach miejskich — w 2 lata, w gminach wiejskich — w 3 lata od dnia ogłoszenia rozporządzenia niniejszego;

b) ogrodzenia na posiadłościach i działkach nie zabudowanych w 3 lata od tejże daty.

(2) Ogrodzenia wzniesione po dniu 1 stycznia 1935 r., powinny być dostosowane do przepisów rozporządzenia niniejszego w 5 lat od dnia jego ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

2.

Nowy Bytom, dnia 27 września 1938r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

Nr. 58

Obwieszczenie

w sprawie nadania drodze charakteru publicznego.

Na wniosek Zarządu Gminnego w Nowym Bytomiu oraz za zgodą właścicielki Huty Pokój, Śląskie Zakłady Górnicze Hutn. S.A. w Katowicach nadaję niniejszym ul. Ks. Szafranka w miejscu charakteru drogi publicznej.

W myśl § 56 ustawy o właściwości władz z dnia 1 sierpnia 1883 r. (zb. u. str. 257) służy w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia tegoż w Gazecie Powiatowej prawo wniesienia sprzeciwu do tutejszego Okręgu Urzędowego.

(—) Basista

3.

Świętochłowice, dnia 5 października 1938r.

Starostwo Świętochłowickie

Nr Wet. 13/1

Dot.: cholery drobiu w Rudzie.

Obwieszczenie

— w sprawie cholery drobiu —

Stosownie do postanowień § 385 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928

r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 VI 1936r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), podaje się do publicznej wiadomości, że w Rudzie Śl. w obejściu przy ulicy Słowackiego 5 stwierdzono urzędowo cholere drobiu.

Starosta

(—) Szaliński

4.

Świętochłowice, dnia 5 października 1938r.

Starostwo Świętochłowickie

Nr Wet. 12

Dot.: zwalczania pryszczycy.

Zarządzenie

policyjno-weterynaryjne Starosty w Świętochłowicach z dnia 30 września 1938 r. w sprawie zwalczania pryszczycy w powiecie świętochłowickim.

Wobec urzędowego stwierdzenia pryszczycy w Brzezinach Śl. a wygaśnięcia zarazy tej w Dąbrówce Wielkiej, Chropaczowie i Rudzie zmienia się tutejsze zarządzenie policyjno-weterynaryjne Nr Wet. 12 z dnia 20 czerwca 1938r. (Gazeta Powiatowa Nr 26, poz. 2) w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1 — jak następuje:

§ 1.

Zagrody zapowietrzane pryszczycą

1) Za zagrody powietrzane pryszczycą uznaje się:

a) w Brzezinach Śl.

obejścia: przy ulicy Trautmana 9 i Żwirki Wigury 2-14, przy ulicy Poniatowskiego 1, Jana Przybyłki, ul. Kołłątaja 1, Giełbasa, ul. Mielęckiego 7, Króla Józefa, ul. Warszawska 43 i Duckiego Wilhelma ul. Marszałka Piłsudskiego 11.

b) w Piekarach Śl.

obejścia: Zdebika Maks. ul. Józefska 50, Wawrzyniec Marii, ul. Mariacka 167, Poloczka Piotra, ul. Głęboka 15, Gیزی Marii ul. Sobieskiego 15, Galwasa St., ul. Strzelców Bytomskich 29. Potempy, ul. Strzelców Bytomskich 6 oraz obejścia przy ulicy Parkowej 3, 7 i 7a.

§ 2.

Okręgi zapowietrzzone pryszczycą.

1) Dookoła zagród zapowietrzonych ustanawia się okręgi zapowietrzzone pryszczycą, które obejmują:

- a) w Brzezinach Śl. — całą gminę Brzeziny Śl.
- b) w Piekarach Śl. — całą gminę Piekary Śl.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie i obowiązuje aż do odwołania. Równocześnie uchyla się zarządzenia policyjno-weterynaryjne z dnia 21 lipca 1938r., 9 sierpnia 1938r., i z dnia 8 września 1938r. (Gazeta Powiatowa powiatu świętochłowskiego Nr 31, poz. 8, Nr 33, poz. 4 i Nr 38, poz. 3).

Starosta

(—) Szaliński

5.**Obwieszczenie**

— w sprawie pryszczycy —

Stosownie do postanowień §§ 139, 179 i 181 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 V 1 1936r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) podaje się do publicznej wiadomości, że w Brzezinach Śl. w obejściach przy ulicy Trautmana i Żwirki-Wigury 2—14, Poniatowskiego 1, oraz Przybyłki Jana, ul. Kołłątaja 1, Giełbasa, ul. Miełckiego 7, Króla Józefa, ul. Warszawska 43 i Duckiego Wilhelma, ul. M. Piłsudskiego 11 — stwierdzono urzędowo pryszczycę, natomiast w Rudzie we dworze „Nowa Ruda”, w Chropaczowie przy ulicy Górniczej 2 i w Wielkiej Dąbrówce we wszystkich obejściach uznano pryszczycę za wygasałą.

Starosta

(—) Szaliński

